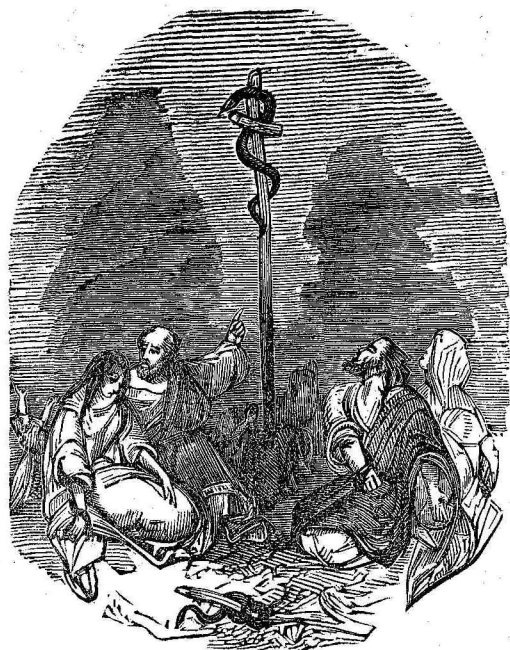

διάθεσιν προκατάτην. Μίαν ημέραν, ἐκθὰς ἀπὸ τὸ σπιδαστήριον αὐτοῦ, ἔτυχε ν' ἀφήσῃ μέσα σκυλάκι τι, ὀνομαζόμενον 'Αδάμαντα. Ὁ πιστός, ἀλλ' ἀπρόσεκτος οὗτος ἀκόλουθος τῶν ἐρευνητῶν τοῦ μεγάλου φιλοσόφου, ὑπῆγεν εἰς τὴν μέσσην τῶν χαρτίων, καὶ ἔρριψε κάτω ἀναμμένον τινὰ λύχνον, ὅστις ἔκαυσε τοὺς σχεδὸν τελειωμένους κόπους χρόνων τινῶν. Ὁ κύριός του, ἐπιστρέψας, ἐθεώρησε μὲ ἄκραν λύπην τὸ γενόμενον. 'Αλλὰ, μὲ τὴν συνήθη του ἀταραξίαν μόνον ἐξεφώνησεν, ᾠΩ, 'Αδάμας! 'Αδάμας! ὀλίγον γνωρίζεις πόσον μεγάλην ζημίαν ἔκαμες!

Ο ΧΑΛΚΟΥΣ ΟΦΙΣ.

Ἐνῷ οἱ Ἰσραηλίται ἐπορεύοντο διὰ μέσου τῆς ἐρήμου, διεσυνόμενοι εἰς τὴν γῆν Χανάαν, πολλάκις καθ' ὁδὸν παρήκουσαν τὸν Θεόν. Μίαν δὲ φορὰν ἐγόγγυσαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καίτοι Αὐτὸς ἀδιαλείπτως ἐφρόντιζε περὶ αὐτῶν καὶ τοῖς ἐδίδεν ὅτι ἐχρειάζοντο πρὸς τροφήν καὶ πόσιν. Τότε λοιπὸν ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς τιμωρήσῃ, ἔστειλε κατ' αὐτῶν φλογεροὺς ὄφεις, οἱ ὅποιοι ἦσαν τόσοι φαρμακεροί, ὥστε οἱ δαγκανόμενοι ὑπ' αὐτῶν ἀμέσως ἀπέθνησκον. Οἱ ἄνθρωποι ἐφαίνοντο λίαν λυπημένοι διὰ τὰς ἀμαρτίας των, ὁ δὲ Μωϋσῆς ὁ ἀρχηγός των ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ ἵνα τοὺς ἐλεήσῃ. Ὁ Θεὸς εἰσακούσας τῶν δεήσεων, τὰς ὁποίας ἔκαμνον ἐν τῇ ἡμερανίᾳ των, εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν νὰ κατασκευάσῃ ἓνα χαλκοῦν ὄφιν καὶ νὰ τὸν θέσῃ ἐπὶ ῥύλου, ὥστε οἱ ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν νὰ θεραπεύονται. Πόσον προθύμως οἱ δαγκα-

νόμενοι προσέδλεπον εἰς τὸν χαλκοῦν τοῦτον ὄφιν! Ὑποθέτω ὅμως ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν νομίζοντες, ὅτι ἦτο πολὺ ἀπλοῦν πρᾶγμα, καὶ ὅτι δὲν ἡδύνατο βέβαια νὰ τοὺς ὠφελήσῃ, δὲν ἐκύτταζον, ὅπως ὁ Θεὸς εἶχε διατάξει, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέθνησκον. Τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ ποτὲ δὲν εἶναι τόσοι ἀπλὰ καὶ μικρά, ὥστε νὰ μὴ ᾔναι ἀνάγκη νὰ τὰ ὑπακούωμεν, οἱ δ' ὑπακούοντες προθύμως εἰς Αὐτὸν εἶναι πάντοτε εὐτυχέστεροι. Ὁ Θεὸς καλεῖ πάντα τὰ μικρὰ παιδιά νὰ προσέυχωνται εἰς Αὐτὸν καὶ τὸν παρακαλῶσιν ὅπως τὰ συγχωρήσῃ διὰν ἁμαρτάνωσιν· εἶναι δὲ πάντοτε ἑτοιμος νὰ τὸ κάμνῃ ὅταν βλέπῃ ὅτι ταῦτα εἰλικρινῶς καὶ ἐκ καρδίας λυποῦνται διὰ τὰ ἁμαρτήματά των. Α. Δ. Ι.

ΜΥΘΟΣ.—ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ.

Ἐκαμάρωνε πετώσα μετὰ χάριτος πολλῆς
Τῶν πτερόγων τῆς τὰ κάλλη μία νέα χρυσάλλης·
Καὶ «Τὴν στίβουσαν στολὴν μου, θεωρήσατε, ἑφώνει,
«Τὴν στολὴν μου, τὴν ὁποίαν εἰς τὸν κόσμον χάριω μόνη...»

—ο—

«Δὲν μου λέγετε τίς ἄλλος ἐμπορεῖ νὰ καυχῇ;
«Ὅτι δύναται ἔς τὸ κάλλος μὲ ἐμὲ νὰ συγκρίβῃ;...
«Ὅχι, ὄχι, τὸ κηρύττω εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶν' ἄλλος
«Ἐχων ὕσιν ἐγὼ ἔχω λάμπειν, χάριτας καὶ κάλλος...»

—ο—

Μόλις εἶχε σιωπήσῃ, ὅτε βλέπ' ἀπὸ μακρὰν
Πρὸς αὐτὴν πετώσαν αἴφνης μίαν μέλισσαν μικράν...
Καὶ ἰδοὺς αὐτὴν μὲ φρίκην καὶ ἀποστροφὴν φωνάζει·
«ὦ! τί εἶν' αὐτὸ τὸ τέρας, τὸ ὁποῖον πλησιάζει!...»

—ο—

«Καὶ μοῦ ἔλεγον πῶς ἔχει τσάσας χάριτας! ἄλλὰ
«Τώρα βλέπω, ὅτι ὅλα εἶναι ψεῦδη παχυλά·
«Καὶ ἡ μέλισσα δὲν εἶναι, παρὰ ἐν ἄχρειον τέρας,
«Ἴπου καταμολύνει πάντα καὶ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἀέρας!...»

—ο—

Ἡ δὲ μέλισσα εἰς ταῦτα ἀπεκρίθη παρευθὺς;
«Ὅχι, ὅπως σὺ ὁπότεν ὑπὸ ἄλλου προσβλήθῃς,
«Ἦτοι μὲ φωνὴν καὶ ὕβρεις, ἀλλὰ μὲ φωνὴν γλυκεῖαν...
«Ἐλα, φίλη, νὰ σοῦ δείξω τὴν μικράν μου κατοικίαν...»

—ο—

«Παρατήρησέ την... βλέπεις πόσον εἶναι καθαρὰ;
«Κ' εἰς τὴν τάξιν των βαλμένα εἶναι ὅλα μὲν χαρά;
«Κύτταζε αὐτὰς τὰς θέσεις, φίλη μου, εἰς τὰς ὁποίας
«Ἐχω διὰ τὸν χειμῶνα ἀρκετὰς ζωτροφίας...»

—ο—

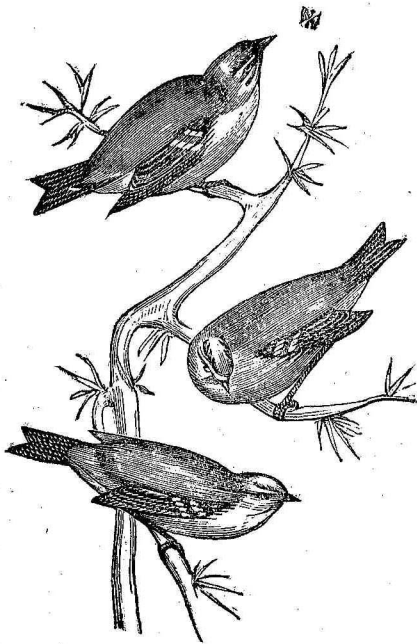
«Ἀπὸ τὰς τροφὰς ἐκάινας ζω ἀφθόνως καὶ ἐγὼ,
«Καὶ τροφήν εἰς τοὺς ἀνθρώπους γλυκυτάτην χορηγῶ...
«Ἵσως εἶναι ἡ μορφή μου ἀποτρόπαιος, ἀλλ' ὅμως
«Ὅλοι λέγουσι ὅτι εἶμαι φιλεργὸς καὶ οἰκονόμος...»

—ο—

«Ἀλλὰ σὲ, καλή μου, ἦτις τόσοι μὲ περιφρονεῖς,
«Σὲ δὲν ἤκουσα ποτὲ μου νὰ σὲ ἐπαινῇ κανεὶς!
«Διὰ τοῦτο ὅσας λέγεις κατ' ἐμοῦ κατηγορίας,
«Δὲν τας θεωρῶ διόλου ἀπαντήσεως ἄξιαις.»

—ο—

«Μίαν ὁμωσὶς νὰ σοῦ δώσω συμβουλὴν ἐπιθυμῶ
 »Τῆς ὁποίας τὴν ἀξίαν καὶ ἀλήθειαν τιμῶ·
 »Εἶναι ἔθλιος ἐκεῖνος, ὅστις δίδει σημασίαν
 »Εἰς τοῦ σώματος τὰ κάλλη καὶ μισεῖ τὴν ἐργασίαν . . .»
 Φιλόστοργος Μήτηρ.

Ο ΤΡΟΧΙΛΟΣ (τρυπόκαρδον.)

Ὁ τροχίλος εἶναι μικρότατον καὶ κομψότατον πτηνόν, καὶ ἔχει χροῖμα ὑπομελάγχρουνον· ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο, διότι φέρει ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ μετώπου μικρόν τι κυκλικὸν στίγμα· τρέφεται μὲ μικρότατα ἔντομα καὶ κόκκους. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ζωηρότατος, εὐρίσκεται εἰς ἀένανον κίνησιν.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ.

Τὰ φύλλα ὅλων σχεδὸν τῶν φυτῶν δεικνύουσιν ὅτι ἀποθάνονται τοῦ φωτός τὴν ἐνέργειαν. Τὴν ιδιότητα αὐτῶν ταύτην πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου καὶ τὴν ἠρεσύνησαν καὶ τὴν ἐξηκρίβωσαν. Ἄν λόγου χάριν λάβωμεν φύλλον ἀμπέλου, νεωστὶ κεκομμένον καὶ ἔχον τὸν μίσχον (οὐρὰν) αὐτοῦ ἀδλαδῆ καὶ ἀκέραιον, καὶ κρεμάσωμεν αὐτὸ ὅπως εἰς τὸν ἥλιον, ὥστε ἡ κάτω αὐτοῦ ἐπιφάνεια νὰ προσβάλληται ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, μετὰ τινος ὥρας θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ἔστρεψε τὴν ἄνω αὐτοῦ ἐπιφάνειαν πρὸς τὸ πολὺ φῶς. Ὅλα σχεδὸν τὰ φυτὰ ἔχουσι τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τῶν φύλλων αὐτῶν ἐστραμμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν δὲ κάτω φυλάττουσι πάντοτε σκιασμένην. Αἴτιον

τούτου εἶναι ὅτι εἰς τὴν κάτω τῶν φύλλων ἐπιφάνειαν εὐρίσκονται τὰ-στόματα, δηλαδὴ τὰ ὄργανα τῆς ἀναπνοῆς των, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰδὸς τι πόρων, τοὺς ὁποῖους δταν προσβάλλῃ ὁ ἥλιος δύναται καὶ νὰ ξηράνῃ καὶ νὰ κλείσῃ, ἐνῶ ἐν τῇ σκιᾷ καὶ τῇ ὑγρασίᾳ εἶναι πάντοτε χλωροὶ καὶ ἀνοικτοί.

ΓΙΝΕΣΘΕ ΔΕ ΠΟΙΗΤΑΙ ΛΟΓΟΥ.

Πτωχή τις γυνὴ ἤκουσε μίαν διδαχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν παριστάνετο πόσον μέγα ἔγκλημα εἶναι νὰ μεταχειρίζεται τις ἀδίκᾳ ζύγια καὶ μέτρα καὶ κατενόχθῃ πολὺ. Τὴν ἐπαύριον, ἐπισκεπτόμενος τοὺς ἀκροατάς τῆς ὁ ἱεροκῆρυξ, ἐπεσκέφθη καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην· μεταξὺ πολλῶν ἄλλων τὴν ἠρώτησε καὶ τί ἐνθυμεῖτο ἐκ τῆς ὁμιλίας του. «Τίποτε, κύριε,» ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, «διότι ἔχω μνημονικὸν ἀθλιέστατον· ἐν μόνον πρᾶγμα δὲν ἐλησμόνησα· ἐνεθυμήθην νὰ καύσω τὸ κοιλόν μου.»

Ο ΗΘΙΚΟΣ ΚΩΔΕΞ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ (α).

Ἐγκράτεια. Μὴ τρώγῃς μέχρι χορτασμοῦ· μὴ πίνῃς μέχρι ζάλης.

Σιωπή. Ἐκεῖνα μόνον λέγε, ὅσα ἐμποροῦν νὰ ὠφελήσωσιν ἢ ἄλλους ἢ τὸν ἑαυτὸν σοῦ· ἀπόφευγε οὐτιδανὴν συνομιλίαν.

Εὐταξία. Κάθε σου πρᾶγμα ἂς ἔχῃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ τόπον, καὶ κάθε σου ἔργον τὸν ἴδιον αὐτοῦ καιρὸν.

Ἀπόφασις. Ἀποφάσισε νὰ ἐκτελῇς πᾶν χρῆος· ἐκτάλει δὲ ἀνελλιπῶς πᾶσαν σου ἀπόφασιν.

Λιτότης. Μὴ ἐξουδεύῃς, πλην διὰ νὰ ὠφελῇς ἢ ἄλλους ἢ τὸν ἑαυτὸν σοῦ· ἤγουν, μὴ ἀσωτεύῃς τίποτε.

Φιλοπονία. Μὴ χάνῃς καιρὸν· ἐνσχολοῦ πάντοτε εἰς κατὰ τι χρήσιμον· λείπε ἀπὸ περιττὰς πράξεις.

Εὐλικρίνεια. Ψεῦδος καὶ ἀπάτην μὴ μεταχειρίζου· ἂς ᾔῃαι οἱ διαλογισμοί σοῦ ἀθῶοι καὶ δίκαιοι καὶ οἱ λόγοι σοῦ παρόμοιοι.

Δικαιοσύνη. Μὴ ἀδικῇς κἀνένα, εἴτε κακοποιῶν, εἴτε ἀμελῶν τὰς κατὰ δόναμιν ἀγαθοποιίας.

Μετριοτής. Φεῦγε τὰς υπερβολὰς· πᾶν μέτρον ἄριστον.

Καθαριότης. Μὴ ὑποφέρῃς ἀκαθαρσίαν τινὰ εἰς τὸ σῶμα, τὰ φορέματα, ἢ τὴν κατοικίαν σου.

Ἀταραξία. Μὴ ἀνησυχῇς διὰ οὐτιδανότητος, μήτε διὰ συμφορὰς κοινᾶς, ἢ ἀναποφεύκτους.

Ταπεινοφροσύνη. Μιμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

(α) Ταῦτα συνέγραψεν ὁ Φραγκλῖνος πρὸς κανονισμόν τῆς ἰδίας τοῦ ζωῆς.